

§ 1, at den, som tjener paa Capitulation, skal, naar han rømmer, udtjene denne paant. Det bør staae vedkommende militaire Ministerium frit for at hjemsende Rømningsmanden, naar hans fortsatte Tjeneste vilde være til Skade eller Besvær (jfr. § 36).

Til § 92.

Jfr. Pl. 27de Decbr. 1780 §§ 3 og 4. De nævnte Omstændigheder pleie ogsaa efter fremmede Love at bevirke Skjærpelse, men ikke altid paa samme Maade.

Til § 93.

Efter Fred. 16. Novbr. 1763, Pl. 27de Decbr. 1780 §§ 6 og 7 og Pl. 18de Septbr. 1795 kan den, som frivillig fremstiller sig, under visse Omstændigheder endog ganske fritages for Straf, men dertil er neppe tilstrækkelig Grund, undtagen naar under overordentlige Omstændigheder Amnesti for Rømningsmænd udstedes. Det maa fordras, at den Paagjældende selv personlig fremstiller sig. Den udviste Skaansel bør ikke fritage ham for at anses for gjentagen Rømning, hvis han senere igjen rømmer.

Til § 94.

Ikke Enhver, der skjuler sin Stilling som Krigsmand, og derved antages ved en anden Afdeling end den, hvortil han hører, er Rømningsmand, da han mulig kan have ventet, at han ikke under den senest paatagne Tjenestetid, f. Ex. paa et Sotogt, vilde blive indkaldt til sin Afdeling. Men er han Rømningsmand, da er der ikke Grund til at fritage ham for den forskyldte Straf, da hans Brode kan være betydelig, saasom naar han for Betaling lader sig stille eller hverve ved en anden Afdeling, eller i Krigstid lader sig ansætte i en af de flere vellojmede Stillinger, hvortil Frivillige maae antages. Det skjønnes lettelig, at den her omhandlede Forbrydelse er ganske forskjellig fra den, der er Gjenstand for sidste Deel af § 82.

Til § 95.

Egnende Bestemmelser forekomme i næsten alle fremmede Militairlove, dog fordrer disse i Lovforflag. Ordentl. Samling 1871.

Almindelighed Angivelse af enhver forestaaende Rømning, hvorefter Noget faaer Kundskab, ogsaa ikke blot i Krigstid. Jfr. almindelig Straffelov § 109 og dette Lovforflag § 67.

For at denne §, saavidt muligt, kan svare til § 67, er i anden Linie med Overlæg brugt „samt“ og ikke „eller“. Ogsaa forøvrigt er den redigeret i Overensstemmelse med § 67. Henvisningen til § 67 kan ikke undværes; men man har fundet Anledning til at gjøre Meningen tydeligere end i det forforelagte Forslags § 94, da den er misforstaaet af Landssthingsudvalget. Som bemærket til § 88 maa nemlig Overgang til Sjenden betragtes ganske som Forræderi, og derfor maa den, som faaer Kundskab om Forbrydelsen, ganske behandles efter § 67 og ikke efter § 95. Blandt den Skyldiges Paarørende nævnes ikke „Egtefælle“, da den Skyldige maa være en Militairperson, hvilken Bemærkning ogsaa gjælder med Hensyn til § 110.

Til § 96.

De foreslaaede Straffe ere noget strengere end de, der indeholdes i den almindelige Straffelovs § 78, men kunne neppe være mindre i Forhold til Straffene i §§ 85 og 86 jfr. § 90.

Til § 98.

Den her omtalte Forbrydelse, der pleier at benævnes Absentation, maa vel straffes ringere end Rømning, men kan dog under visse Omstændigheder blive ligesaa skadelig for Krigsmagten, nemlig naar denne under farefulde Forhold berøves Anvendelse af Folkene. Forbrydelsens Størrelse i de enkelte Tilfælde er vel afhængig af de samme Omstændigheder som Rømning; men man har dog troet ikke her at burde knytte bestemte Straffegrader til disse Omstændigheder, hvorimod man har anseet det nyttigt at tilføie, at Straffen altid bør være mindre, end om Rømning var begaaet.

Til § 99.

Det er kun, naar Krigsmagten finder Anledning til strax at inddrage den Paagjældende til Tjeneste, at han bliver at tiltale ved Krigs-